Χρῆστον Παπασταύρου Βουλευτὴν
Θεμιστοκλέους 1

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης Διευθυντὴς | Α. ΣΑΛΟΥΚΑΣ
Γραφεῖα Τυπογραφεῖα | ΟΔΟΣ 23 Φ)ΡΙΟΥ
ΤΗΛ. 67
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1
Ἔτος 27ον Ἀριθ. 304]536

ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1962
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

27η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ εἰκοστὴ ἑβδόμη περίοδος τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης θά τελεσθῆ, ὅπως πάντοτε, κατα τόν μῆνα Σεπτέμβριον, θὰ διαρκέση τρεῖς ἑβδομάδες, τό δὲ ἄνοιγμὰ της ὡρίσθη τὴν πρώτην Κυριακήν τοῦ αὐτοῦ·

Πρῶται ἐνδείξεις περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς περιόδου αὐτῆς ἐνεφανίσθησαν ἤδη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προηγουμένης 26ης τοιαύτης, τοιαύτης, Συμφώνως δὲ πρός τὰς ἐνδείξεις ἐκείνας αἵτινες φυσικὰ συνεπληρώθησαν καὶ μέ ἄλλα στοιχεῖα ἐνδιαφέροντα διὰ τὸ 1962, κατὰ τό διαρρεῦσαν μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου διάστημα, ἐδηλώθη ἡ συμμετοχη δώδεκα κρατῶν καὶ ἀνεμένοντο καί αἱ δηλώσεις ἄλλων.

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς συμμετοχὴν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων αὐξάνει προϊόντος τοῦ χρόνου, τόσον ἀπὸ τὸν βιομηχανικὸν καί βιοτεχνικόν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ ἀπό τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀρχίζει νά συγκεκριμενοποιῆται μὲ τὴν κυκλοφορίαν των Κανονισμῶν, ἡ ὁποία γίνεται κατά Φεβρουάριον - Μάρτιον

Ὑπολογίζεται ἤδη ὅτι ἔχουν καλυφθῆ τόσον ἀπὸ τὰς ἐπισήμους συμμετοχάς, διὰ τὰς ὁποίας ἔγινε λόγος ἀνωτέρω, ὅσον καὶ ἀπό ἰδιωτικάς, αἱ ὁποῖαι θὰ συμμετάσχουν εἴτε διότι ἔχουν ἰδικά των περίπτερα, εἴτε διότι εὑρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῶν συνεννοήσεων μὲ τὴν Δ.Ε.Θ. καὶ οἱ δύο ὄροφοι τῶν περιπτέρων 5 καὶ 4, καὶ φυσικὰ, τά ἰδιωτικά περίπτερα.

Εἰρήσθω ὅτι διά τὴν ἀνέγερσιν νέων ἰδιωτικῶν περιπτέρων, ὑπάρχει ἐνδιαφέρον καὶ ἡ Διοίκησις τῆς ΔΕΘ μελετᾶ τὸν τρόπον ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων τούτων.

Θὰ ἠδύναντο νὰ δοθοῦν κατὰ προσέγγισιν οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου στοιχεῖα, σχετικῶς μὲ τάς ἐπιφανείας τὰς ὁποίας καλύπτει τὸ κατὰ τά ἀνωτέρω ἐνδιαφέρον: 25.000 τ. μ. ἐστεγασμένου χώρου εἰς τά περίπτερα τῆς Ἐκθέσεως καὶ τά ἰδιωτικά καὶ περὶ τὰ 10.000 τ. μ. χώρων ἐν ὑπαίθρῳ. Τὸ ἡμισυ δηλαδὴ τοῦ διαθεσίμου χώρου ἔχει ἤδη καλυφθῆ.

Τά ἑλληνικὰ, βιομηχανικά προϊόντα ποιότητος καθὼς καὶ τὰ ἐξαγώγιμα τοιαῦτα θά ἐκτεθοῦν κατὰ τὸ ἕνα σημαντικόν τμῆμα αὐτῶν εἰς τὰ 40 ἰδιωτικά περίπτερα τῶν ἑλληνικῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καθώς καὶ εἰς τάς οἰθούσας ὅπου ἐκτίθενται αἱ διάφοροι κατηγορίαι τῶν ἐκθεμάτων.

Σημαντικὴν ἐμφάνισιν θὰ κάμῃ ἐφέτος ἡ ἑλληνική βιοτεχνία καὶ χειροτεχνία εἰς ἰδιαιτέρας αἰθούσας καὶ διὰ τήν προβολὴν τῶν τόσον ἐνδιαφερόντων τάς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν αὐτῶν, εἰς τά ὁποῖα τοποθετεῖ τήν καλαισθησίαν του ὁ ἕλληνχειροτέχνης εἴτε ἀγρότης εἶναι, εἴτε κάτοικος πόλεων, εἴτε νησιώτης καὶ τά διαμορφώνει εἰς προϊντα καλλιτεχνικῆς περιωπῆς.

Διὰ τόν κλάδον αὐτόν τῆς βιοτεχνικῆς καὶ χειροτεχνικῆς παραγωγῆς τῆς Ἑλλάδος, θά καταβληθῆ κάθε φροντὶς ὥστε νὰ καταβάλη τὴν θέσιν ἡ ὁποία τοῦ ἁρμόζει ὕστερα ἀπό τὴν συνεχῆ αὐξανομένην ζήτησιν, ἡ ὁποία σημειώνεται τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπό τάς ἀγοράς ἐξωτερικοῦ.

Ὅλα αὐτά τὰ στοιχεῖα τά ὁποῖα ἐν περιλήψει ἐδόθησαν ἀνωτέρω, δημιουργοῦν τήν πεποίθησιν ὅτι ἡ 27η Δ.Ε.Θ. θά ἔχη ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ πολὺ περισσότερον ὅταν ἀναλογισθῆ κανεὶς ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν ἐκθετῶν βραδυπορεῖ καὶ πολλὲς φορές ἐκδηλοῦται τὰς παραμονὰς τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς Σημειώσεων Συμμετοχῆς, ἥτις ὡρίσθη ἡ 2 Ἰουνίου 1962.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΕΝΑ ΔΙΣ. ΔΡΑΧ. ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

Ο ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1962

Κύριον γνώρισμα οὐδεμία νέα φορολογική ἐπιβάρυνσις

Τὸ πρόγραμμα Δημ. ἐπενδύσεων ἐνισχύεται ἔναντι τοῦ 1961 μὲ 1.664 ἑκ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ὁ προϋπολογισμὸς κάθε χώρας, ἀποτελεῖ τόν καθρέπτην τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς της. Καί τόν γνώμονα τῶν ὅσων ἔγιναν καὶ τῶν ὅσων ἠμποροῦν νά γίνουν. Ὁ κατατεθείς εἰς τήν Βουλὴν προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος διά τὸ 1962, ἀποτελεῖ προθήκην τῶν ὅσων ἐπετεύχθησαν ἐπί τῶν ἡμερῶν τῆς Κυβερνήσεως Καρσμανλῆ καί προβάλλει ὅσα, θαυμάσια, πρόκειται νὰ γίνουν, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἐποπτείαν της, κατά τό ἄμεσον καί τό ἀπώτερον μέλλον. Ἡ συνοδεύσσασα τήν κατάθεσίν του, εἰσηγητική ἔκθεσις ἐπ' αὐτοῦ, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμιλεῖ σαφέστατα περὶ τῶν ἀνωτέρω. Τὸ 1961 ἐσημειώθησαν ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, μὲ βασικώτατον τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 11, 2ο)ο ἔναντι 4ο)ο πού ηὐξήθη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1959 καὶ 1960. Τό ἐθνικόν εἰσόδημα ηὐξήθη μεταξὺ 1955 καὶ 1961 κατά 59ο)ο Ἤδη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1962, ὄχι μόνον εἶναι ἰσοσκελισμένος, ἀλλά ἔχει καί πλεόνασμα 1.000.000.000 δρχ. πού θὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς τό πρόγραμμα ἐπενδύσεων. Δι' αὐτό αὐξάνονται αἱ δαπάναι διὰ τήν Παιδείαν, τὴν Γεωργίαν καὶ τήν Κοινωνικὴν Πρόνοιαν. Οὐδεμία νέα φορολογική ἐπιβάρυνσις ἐπιβάλλεται. Τὸ πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἐνισχύεται, ἔναντι τοῦ 1961, μὲ 1.664 ἑκ. δρχ. Εἶναι ἰὰ ἀνωτέρω κατορθώματα πραγματικά. Στήριγμα τούτων ἀπετέλεσε καί ἀποτελεῖ ἡ οἰκονομικὴ ἰσορροπία, ἡ νομισματική σταθερότης καί ἡ ὀρθὴ διαχείρισις τῶν δημοσιονομικῶν μας πραγμάτων. Ἐγγύησιν διὰ τήν καλήν καὶ ἀποδοτικήν ἐφαρμογήν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ πολιτική σταθερότης.

Καταθέτων τόν προϋπολογισμόν εἰς τήν Βουλήν ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σπυρ. Θεοτόκης, προέβη ταυτοχρόνως εἰς δηλώσεις ἐπί τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παρελθούσης χρήσεως 1961, ἐπί τῶν προβλέψεων τῆς τρεχούσης καὶ ἐπί τῆς γενικωτέρας δημοσιονομικῆς ποτικῆς ἐν ὄψει τῆς συνδέσεως μὲ τήν Κοινὴν Ἀγορὰν τῶν Ἕξ. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, ὕψους 18.065 ἑκατομμυρίων δρχ. καλύπτεται ἀπὸ τά τακτικὰ ἔσοδα προβλεπόμενα εἰς 19.065 ἑκατ., μένει δὲ καί ὑπόλοιπον 1.000 ἑκατ. δραχμῶν τὸ ὁποῖον διατίθεται πρὸς χρηματοδότησιν τοῦ κρατικοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων ὕψους 6.000 ἑκατ. δραχμῶν.

Ὁ ἐφετεινός προϋπογογισμὸς εἶναι ὑψηλότερος τοῦ περυσινοῦ—ὡς οὗτος εἶχε κατατεθῆ—κατὰ 1.318 ἑκατομ. δραχμῶν. Ἡ τοιαύτη αὔξησις τῶν ἐσόδων προεβλέφθη ἐπί τῇ βάσει τῶν ἐνδείξεων περαιτέρω ἀνόδου τῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καί περιορισμοῦ τῆς φοροδιαφυγῆς μετὰ τήν λειτουργίαν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων. ἡ ὁποία ἀρχίζει τήν 1ην προσεχοῦς Μαρτίου. Νέος φόρος δὲν ἐπεβλήθη, οὔτε καὶ ὁ συντελεστής ἰσχυούσης φορολογίας ηὐξήθη. Τά χαρακτηριστικά τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ εἶναι: α) Ἡ φυσιολογική καί ἄνευ νέων ἐπιβαρύνσεων αὔξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν ἀπό 17.727 ἑκατ. δρχ. τοῦ 1961 εἰς 19.065 ἑκατ. δρχ. τοῦ 1962, ἤτοι κατά 1.318 ἑκατ. δρχ. β) Ἡ συμμετοχὴ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ 1.000 ἑκ. εἰς τόν προϋπολογισμὸν κρατικῶν ἐπενδύσεως, γ) Ἡ βελτίωσις τῆς ποιοστιαίας σχέσεως μεταξύ ἐσόδων ἐξ ἀμέσων καί ἐμμέσων φόρων ἤτις ἀπὸ 78,75ο)ο καί 21,26ο)ο τὸ 1961, πρὸβλεπεται εἰς 77.88ο)ο καὶ 22,12ο)ο ἀντιστοίχως. δ) Ἡ διατήρησις τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν εἰς τά περισυνά ἐπίπεδα, γεγονός εἰς τὸ ὁποῖον θά πρέπη ν' ἀποδοθῆ ἡ δέουσα σημασία. ε) Ἡ αὔξησις τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν τοῦ κράτους κατά 12,2ο)ο, ὀφειλομένη κυρίως εἰς αὐξήσεις ἐκ παλαιοτέρων ὑποχρεώσεων τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ἀποδοχῶν. εἰς αὐξήσεις τῶν δαπανῶν δι' ἐξυπηρέτησιν τοῦ μεταπολεμικοῦ δημοσίου χρέους καί εἰς αὐξήσεις τῶν δαπανῶν διὰ τὴν Παιδείαν τήν Πρόνοιαν καὶ τὴν Γεωργίαν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν τρεχόντων ἐξόδων καί ἐσόδων τοῦ Κράτους κατά τὸ τρέχον ἔτος 1962, εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἔχει ὡς ἀκολούθως σύμφωνα μὲ τάς προβλέψεις τοῦ ὑπουργοῦ κ. Σπ. Θεοτόκη.

Ι. ΕΞΟΔΑ: 18.062
ΙΙ. ΕΣΟΔΑ: 10.065

Ὑπόλοιπον: 1.000 ἑκατ. δρχ. διατιθέμενα ὑπέρ τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων.

Εἰδικώτερον κατὰ μεγάλας κατηγορίας, τά δύο σκέλη τοῦ προϋπολογισμοῦ διαιροῦνται ὡς ἑξῆς (εἰς ἑκατ. δραχμάς):

Ι. ΕΞΟΔΑ:

1. Πολιτικὰ ὑπουργεῖα:
α) Δημόσιον χρέος... 1.058

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Τοῦτες ἡμέρες προβάλλει τὸ παρελθὸν ἀπόκοσμο, ζωντανὸ μέ κάποιο θεϊκὸ μεγαλεῖο, ἐπάνω στὴν σκηνή τῆς τωρινῆς κάπως ἤρεμης πραγματικότητος. Ἡ 25η Μαρτίου εἶναι μιὰ φωνὴ πού μᾶς δένει μέ τὰ παλαιὰ καὶ συνεχίζει τόν ἀρραβῶνα τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων. Θαρρεῖς πὼς τό σήμερα σβύνει ἢ σμικραίνει μπροστὰ στὸ γιγάντωμα τοῦ χθὲς πού κυριαρχεῖ σᾶν ὑπέροχη ὀπτασία, κάθε τέτοια ἐποχή. Ὅλο τὸ Ἔθνος σύσσωμο ἤδο νίζεται στήν σκὲψη τοῦ παρελθόντος, στέκεται εὐλαβικὰ γι' ἀναπνεύση διψασμένα τοῦτον ἀέρα πού φυσᾶ ἀπαλόχερα γυρνῶντας τίς σελίδες τῆς ἱστορίας, γιὰ νὰ στα ματήση σέ μιά. Στὴν σελίδα πού αἱμάτινη ζωντάνεψε καὶ θέριεψε ἕνα Ἔθνος, πού χρόνια σφάδαζε. Τοῦτη Ἱστορική ἀναπαράστασις γεμίζει τὸν αἰθέρα μὲ μύριες φωνὲς γεμᾶτες ἀπὸ ἰδεαλιστικὸ μεγαλεῖο.

Ἡ ἐποχὴ μας μέ τὶς ἀτομικὲς καί τὰ διαπλανητικὰ ταξείδια φαίνεται μακρινή, καθὼς θαρρεῖς φουστανελοφόρους λεβεντόκορμους νὰ σέ παίρνουν ἀπό τὸ χέρι γιά μιά ἀναδρομή γιὰ ἕνα φαντασικὸ ταξεῖδι στὴν χώρα τοῦ παρελθόντος. Θαρρεῖς πὼς βρίσκεσαι μέ τὰ μάτια τῆς φαντασίας, ἀναμεσα στούς ἁπλοϊκούς ἀνθρώπους, ποὺ ἡ πίστις πρὸς τό ὑπέροχο ἰδανικὸ τῆς ἐλευθερίας, τούς ἔκανε τιτᾶνες θελήσεως καί τοὺς ὕψωσε ψηλά. Τούς τοποθέτησε ἐκεῖ ποὺ ἔγιναν σύμβολο ἀγνό, ὑπέροχο, γιὰ νὰ σκορπίζουν στήν ἀνθρωπότητα τοὺς θεϊκοὺς φωσφορισμοὺς τῆς ἰδέας. Σήμερα ποὺ ὁ ἄνθρωπος κυριαρχεῖται ἀπὸ τό συμφέρον, τοῦτη ἡ θυσία ἀποτελεῖ ἕνα παράδειγμα. Νομίζεις πῶς δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἢ ὅτι τούτη Ἱστορία δὲν εἶναι παρὰ θρῦλος ἢ παραμῦθι ζωντανεμένο ἀπὸ γεναία σὲ γεναιά. Φαίνεται ἡ δυστυχία κάνει ποιὸ ἰδεαλιστή τὸν ἄνθρωπο, τὸν δένει μέ τὸν συνάνθρωπο, τὸν κάνει ἕνα, τόν μεταβάλλει σὲ ἰδέα. Νὰ γιατὶ στεκόμεθα γονυπετεῖς πρός στὴν ἄφθαστη ὀπτασία ποὺ κάθε πτυχὴ, κάθε ἴνα εἶναι φτιαγμένη μὲ τά ποιὸ ἁγνά ὑλικὰ τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης. Μπρὸς στὴν σκοτεινὴ ἐποχή μας, μὲ τὶς ἐξαλοσύνες, τήν εἰρωνία, τόν κυνισμὸ καὶ τὸν ἀδιάβλητο ἀτομισμό φαντάζει σᾶν ρομαντική παιδοῦλα, τούτη ἡ ὀπτασία. Συναντᾶς μιά ψυχική παρθενικότητα ποὺ ξαφνιάζει προκαλεῖ θαυμασμὸ ποὺ μεταβάλλεται σὲ εὐλάβεια καὶ λατρεία. Ἄς χαροῦμε τοῦτο ταξεῖδι πετῶντας ἐπάνω στὰ φτερά τῆς ἀναδρομῆς ἀποβάλλοντας τό σήμερα, ἄς ἀναπνεύσωμε τὸν καθαρό ἀέρα τοῦ παρελθόντος ποὺ θὰ εἰσχωρήση σᾶν φίλτρο λυτρωτικό στὴν τωρινή πραγματικότητα. Τούτη ἡ ἡμέρα ἐφερε κάποτε δέν ἐλπίδες ἑνωμένες. Δυό θελήσεις τοῦ ἔθνους πού ἐγεννήθη καί τοῦ Θεανθρώπου ἔσωσαν τήν ἀνθρωπότητα, μέ μιά ἀνυστερόβουλη θυσία. Ἄς κλίνουμε εὐλαβικά τὸ γόνυ γιὰ λίγο ἐμπρὸς στὴν ἀπαράμιλλη αὐτοθυσία.

ΣΟΦΙΑ ΚΕΣΚΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Τὰ ὑπεραστικὰ Λεωφορεῖα

Δὲν φανταζόμεθα νὰ λάβη σάρκαν καὶ ὀστᾶ ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τόν Ἀθηναϊκόν Τύπον εἴδησις διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος φέρεται ἀποφασισμένος νὰ ἀπαγορεύση εἰς τά ὑπεραστικὰ Λεωφορεῖα τό ραδιόφωνον.

Οἱ προβαλλόμενοι λόγοι δὲν εἶναι τόσον ἰσχυροὶ ὥστε νὰ καταδικάσουν, ἐκ τοῦ λόγου τούτου, τὸ ταξιδιωτικὸν κοινὸν ἐπὶ δωδεκάωρον εἰς ἀνίαν.

Τό ραδιόφωνον εἶναι διά τὸν ἐπιβάτην, ταλανιζόμενον εἰς ἕνα ἐπίπονον ταξίδι λόγω τῆς καταστάσεως τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, τὸ μέσον διά τοῦ ὁποίου ἀπομακρύνει ἀπό τήν σκὲψιν του τὰ βάσανα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ παρέχει μίαν ψυχαγωγίαν.

Διά τὴν προσπέλασιν τῶν αὐτοκινήτων δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀκουσθῆ τὸ κορνάρισμα ἄν καὶ τοῦτο ἀκούεται, εἶναι ἀρκετός ὁ καθρὲπτης εἰς τὸ ἀριστερόν τοῦ λεωφορείου.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἄς μὴ θελήση μὲ τήν ἀπόφασίν του αὐτὴν νὰ τιμωρήση τὸ ταξιδιωτικὸν κοινόν.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εἶχεν μεταβῆ γιά διάφορα ζητήματα τοῦ Νομοῦ ὁ Νομάρχης μας κ. Ἠλ. Τσιρκινίδης.

Κατὰ τὸ ἐκεῖ διάστημα τῆς παραμονῆς του μετά τοῦ Κυβερνητικοῦ Βουλευτοῦ κ. Ν. Ἀθανασίου ἐπεσκέφθη διάφορα Ὑπουργεῖα καί ἔθεσεν ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν τά ἀπασχολοῦντα τόν Νομὸν ζητήματα.

Τὴν 6ην Μαΐου αἱ ἑορταὶ Σουλλίου

Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Τίτος δι' ἐγκυκλίου, διὰ τῆς ὁποίας αἰτιολογεῖ τὴν ἀπόφασιν Του, ἀναβάλλει διά τήν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ ἐν Μαΐου τὰς ΕΟΡΤΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ

Ἡ συνάδελφος «Πανθεσπρωτική» ἐξακολοθεῖ νὰ ἀσχολῆται μὲ τήν Ἱεράν Μητρόπολιν, νά σχολιάζη δυσμενῶς καί νὰ ἐπικρίνη τὰ παρ' αὐτῆς λαμβανόμενα ἐκάστοτε μέτρα διοικήσεως. Ἡ τακτική αὕτη θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένη εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μέτρα ταύτης ἦσαν ἀντικανονικά καί παράνομα. Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον της ἀσχολεῖται καί ἐπικρίνει ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου διά τῆς ὁποίας ἐντέλλονται οἱ ἐφημέριοι, μετά μίαν ἐξαντλιτικήν τετραετῆ καὶ πλέον ἐπιείκειαν καί συγκατάβασιν, οἱ μή κατοικοῦντες εἰς τάς ἐνωρίας εἰς τὰς ὁποίας ἐτάχθησαν ἐφημέριοι, νά κατοικίσουν μονίμως εἰς αὐτάς. Καί ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν ὅτι πρέπει νά τακτοποιηθῆ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ἐξ ἄλλου πολλάκις ἠσχολήθημεν μέ τό σοβαρόν τοῦ το θέμα. Τοῦτο ὅμως δέν σημαίνει ὅτι ἠμπορεῖ νά παραμένη τό Χριστιανικόν πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἄνευ ἐφημερίων ὑποχρεουμένων ἐπί τῇ βάσει τῶν θείων καί Ἱερῶν κανόνων καὶ τῆς κειμένης νομοθεσίας τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου νά ἐκτελοῦν ἀνελλιπῶς τὰ καθήκοντὰ των. Τόν λόγον ἐν προκειμένω ἔχουν οἱ χριστιανοί των. Ἄς ἐρωτηθοῦν καὶ θὰ πάρη τὴν ἀπάντησιν ἀρκετά καλά ἡ ἀντιεροκηρυκή συνάδελφος. Ὅταν δὲν ὑπάρχη Ἱερεὺς στὸ χωριὸ δὲν κτυπᾶ κάθε ἡμέρα ἡ καμπάνα, δὲν εὑρίσκεται ἐφημέριος ἐν ὥρα ἀνάγκης (μεταλήψεις ψυχορραγούντων, βαπτίσεις ἑτοιμοθανάτων βρεφῶν ἐν ὥρα νυκτὸς κ.λ.π. τότε ἀσφαλῶς θὰ διαμαρτυρηθοῦν οἱ χριστιανοί καὶ θά εὕρη εὐκαιρία ἡ δοκισήσοφος συνάδελφος νά στραφῆ ἐναντίον τῆς Μητροπόλεως.

Ἐρωτῶμεν τὴν «Κανονολογοῦσαν» ἐὰν ὁ διευθυντής της ἦτο Δεσπότης καί διοικοῦσε ἱερεῖς θὰ ἐδέχετο νὰ κατῴκουν μακρὰν τῶν ἐνοριῶν των;

Ἀναγνωρίζομεν καὶ τό ἐπαναλαμβάνομεν μέ στεντορίαν φωνή ὅτι τό μισθολογικόν δεν ἱκανοποιεῖ τούς ἐφημερίους ἐξ' οὗ καί ἡ ἐλαστικότης τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸ θέμα τῆς διαμονῆς καί διανυκτερεύσεως μακράν τοῦ ποιμνίου του τῶν ἱερέων. Καὶ ὡς ἐκ τούτου καί ἡ στήλη αὕτη ὑποβάλη τήν παράκλησιν ὅπως ἀναβάλη ὁ Σεβασμιώτατος τὴν ἐφαρμογήν τῆς ὡς εἴρηται ἐγκυκλίου ἡ ὁποῖα δέν γνωρίζομεν ἐὰν ἐξεδόθη. Ἀλλά ἕως πότε θὰ συνεχισθῆ ἡ κατάστασις αὕτη, ἀλλοῦ ὁ Παππᾶς κι' ἀλλοῦ τὰ ράσσα;

ΔΩΡΟΝ ΑΔΩΡΟΝ

Εὑρίσκει ἀπολύτως σύμφωνον τὴν στὴλην μας ἡ ὑπὸ δειξις τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ν. Ἀθανασίου ὅπως ἡ ἁρμοδία Ὑπηρεσία Κοιν. Προνοίας ἐπενέλθη εἰς τό πρότερον σύστημα καταβολῆς τῶν ὀρφανικῶν ἐπιδομάτων. Καὶ τοῦτο διότι ἡ κάθοδος τῶν δικαιουμένων ὀρφανικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Νομοῦ ἔνθα ἑδρεύει καὶ ἡ ἁρμοδία Ὑπηρεσία, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι ἀδύνατος, ἐν ταυτῷ διὰ τῶν ἐξόδων κινήσεως καὶ διατροφῆς, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουσι ὑποβληθῆ οἱ προσερχόμενοι, ἐκμηδενίζεται καὶ ἡ οἰκονομική ἐνίσχυσις τούτων.

Καθίσταται συνεπῶς δῶρον ἄδωρον τὸ ὀρφανικὸν ἐπίδομα ἐὰν δὲν ἰσχύση τὸ πρότερον σύστημα.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΑΛΟΓΕΡΕ ΤΙ ΚΑΡΤΕΡΕΙΣ;

Ἕνας ἔμπορος ἀπό τά Γιάννινα δίνει ἐπί τέλους τὴν ἀπάντηση στό στίχο τοῦ Βαλαωρίτη πού χρόνια τώρα ἐπαναλαμβάνουμε ἀπαγγέλλοντας μὲ στόμφο γιὰ νά ρωτήσουμε τὸ Σαμουήλ τί καρτερεῖ «κλεισμένος μὲς τό Κοῦγκι».

Ἔμπορος ὁ κ. Σωτ. Παπαθανασίου, πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Παραμυθιωτῶν Ἰωαννίνων τὸ Σοῦλι», ἀπαντᾶ μὲ τὸν πρακτικό καὶ θετικό τρόπο του: Δὲν καταλάβατε λοιπόν, μᾶς λέει, τί περιμένει ὁ καλόγερος; Περιμένει νὰ μή μηρυκάζουμε μόνο στίχους, ἀλλά νά πᾶμε λίγο καὶ κατά κεῖ νὰ σκάψουμε, νὰ βροῦμε τὰ κόκκαλὰ του, νὰ τά τιμήσουμε νά τὰ προσκυνήσουμε.

Περίεργοι πού εἴμαστε... Ἀγορεύουμε, ρητορεύουμε, στιχουργοῦμε. Θά τὸ βροντήσουμε πάλι μεθαύριο μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

Λεκτικὲς ἐξάρσεις κάθε τόσο γύρω ἀπὸ τό Σοῦλι, τὲς Σουλιώτισσες τόν Καλόγερο καὶ τοὺς δυὸ συντρόφους του, πού ἐκεῖ στὸ ναΐσκο τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, γιά νά μή παραδώσουν τὸ ὀχυρό στόν ἐχθρό, τίναξαν στὸν ἀέρα καί ὀχυρό, καὶ ναὸ καί τὸν ἑαυτό τους τὸν ἴδιο.

Ὅλα ὅμως αὐτά, Σοῦλι, Κοῦγκι, Σαμουήλ, χορὸς τοῦ Ζαλόγγου, δὲν εἶναι ἀέρας. Εἶναι χωριά, τοποθεσίες, χτίσματα, χαλάσματα, ζωντανοί σκελετωμένοι ἀπὸ τίς κακουχίες, λείψανα πού περιμένουν τὴν ἀνακομιδή.

Καί τοὺς ρωτοῦμε τί καρτεροῦν! Καρτεροῦν νὰ τοὺς πλησιάσωμε, νὰ τοὺς γνωρίσουμε ἀπό κοντά, νὰ ψαύσουμε τὴν ἱστορία μας. Κι' ἀκόμα νὰ θέσουμε τό δάχτυλο στήν ἑλληνική πραγματικότητα. Ἡ πιό ἐξαθλιωμένη γωνιά τῆς χώρας. Ἔβλεπα τὴν περασμένη ἑβδομάδα μιὰ μικρὴ ταινία, ἀλλά χαρακτηριστικὴ μέ θέμα τὴν Ἑλληνίδα ἀγρότισσα. Στό Ζαλόγγο τοποθετεῖ ὁ σεναρίστας τὸ κορύφωμα τῆς ἔνδειας. Ὁ χορός τῆς πείνας διαδέχθηκε τό χορὸ τῆς ἐλευθερίας, καὶ οἱ τρισεγγονὲς ἐκείνων πού χορεύοντας τὸ μπαλλέτο τοῦ θανάτου γκρεμίστηκαν μέ τά παιδιά τους ἀπὸ τὰ βουνά, παίρνουν τῶν ὀμματιῶν τους, ξερριζώνονται, ἀποδημοῦν καὶ δουλεύουν σὲ γερμανικὰ ἐργοστάσια γιὰ νὰ βγάλουν πό μερο κάματο. Καλά τοὺς εἶπαν «νικημένους ἀπογόνους».

Ἅγια τῶν Ἁγίων θὰ γινόταν ἕνα τέτοιο ὑλικὸ στὰ χέρια μιᾶς ἄλλης πολιτείας. Προσκύνημα τοῦ ἔθνους. Δὲν κάνετε τώρα πώς ξεκινᾶτε; Ὀχτώ ὧρες ποδαρόδρομος χρειάζεται γιὰ νὰ φθάσουν οἱ Σουλιῶτες ἀπό τά βουνά τους στήν Παραμυθιά

Ἡ Ἕνωσι τῶν Παραμυθιωτῶν στὰ Γιάννινα, πρίν ἀπό δυὸ χρόνια κινήθηκε γιὰ νὰ φέρη τοὺς ἁρμόδιους στὸ φιλότιμο. Κέντρισμα γιὰ νὰ καθιερωθοῦν γιορτὲς, νὰ γίνη δρόμος, νὰ χτισθῆ ἕνα μικρό ξενοδοχεῖο, μιά δὲ ποὺ δίνονται πιστώσεις γιὰ καρναβάλους, νὰ δοθοῦν καὶ δυό δεκάρες γιὰ νὰ ζωντανέψη τό Σοῦλι.

Κάτι ἀκόμα ζητᾶ ἡ Ἕνωση: ν' ἀναστηλωθῆ τὸ ἐκκλησάκι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς καὶ νὰ τοποθετοῦν σ' αὐτό ὅσα ὀστᾶ βρεθοῦν στὸν τόπο τοῦ ὁλοκαυτώματος. Χαλᾶμε τόν κόσμο ἄν πέσουμε πάνω σὲ κανένα τάφο τῆς ἀρχαιότητας ἀπὸ τήν ὁποία μᾶς χωρίζουν τριάντα αἰῶνες. Ἐδῶ ἔχουμε τὸ ἄμεσο χτές, τὴν ἀπτ

Εἰκόνες τοῦ χωριοῦ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΧΑΡΑΜΑΤΑ

Σπύρου Μουσελίμη

(Χαρισμένο στούς Ἕλληνες ταξιδεμένους)

Ἀνοιξιάτικα χαράματα. Ἡ θέση τοῦ Αὐγερινοῦ στόν οὐρανό ἔδειχνε πώς ἔπαιρνε νά χαράξει. Τ' ἄστρα, τό ἕνα ὕστερ' ἀπό τ' ἄλλο, χάνονταν ἀπό τό στερέωμα, κι' ἐκεῖνα π' ἀπόμνησκαν ἔφεγγαν σά μισοσβημένα καντίλια. Τά σέρπετα τῆς νύχτας μαζεύονταν στίς λοζιάρες τους, οἱ πέρδικες παράταγαν τήν κούρνια τους καί περπατώντας ἀνέβαιναν στά κοτρώνια καί καρκάλαγαν «τσίκιρι τσίκιρι», ἡ ψυχράδα τῆς αὔγῆς ξύπναε τούς βοσκούς κι' ἄναβαν μ' ἀσφακοκέφαλα φωτιά κι' ἀπεδαπέκει στήν πύρη ζέσταιναν τά ξεπαγιασμένα τους κορμιά, οἱ δυό μαλλιαροί καί χονδρόλαιμοι σκύλοι, ὁ κοράκης κι' ὁ γκιοσούλης, στυλωμένοι στά μπροστινά πόδια κι' ἀκουμπημένοι στούς γλουτούς ἀλύχταγον τήν ὀσμή τοῦ ζούδιου, πόφερνε τ' ἀεράκι τοῦ βουνοῦ, ὁ γιδοβυζάχτης, τό νυχτοπούλι τῆς ἄνοιξις, παράταγε τίς γιδοκοπές, πού ὅλη νύχτα μέ τό ἀτέλιωτο «κρρρ» συντρόφευε κι' ἔμενε κοντά τους, καί μώλωνε στά ριζά τοῦ ὄχτου καί τ' ἀπόγωνο, τά πρόβατα στό γρέκι σηκώνονταν, μέ ζεστές ἀχνάτες ἀνάσες, ἔκαναν τίς ἀνάγκες τους, κόπριζαν καί κατούραγαν, κι' ὕστερα σειούνταν γιά νά φύει ἀπό πάνου τους ἡ δροσιά τῆς νύχτας. Ἀπό τό σείσιμο λάλαγαν τά τσοκάνια καί τά λαμπροκούδουνα κι' ἔδιναν ζωή στήν κοιμισμένη πλάση, πού τώρα ἄρχιζε κι' ἀναδεύονταν.

Κάτου στό χωριό, οἱ ἀργαλιοί ὕφαιναν τά προικειά τῶν κοριτσιῶν, τράγεια σαγίσματα, φλοκωτές τσέργες, ἄσπρες βελέντζες, κιλίμια λιαροπίλιαρα, κουλουφένια προσκέφαλα, σακούλια ἀραδοκόκινα, καί τά ροδάνια ἔκλωθαν τά ὑφάδια γιά τά καλτσερά καί γιά τίς κάπες τῶν τσοπαναραίων καί κεῖνες πού θά πουλιούνταν στό λάμποβο.

Ἄνοιγαν παράθυρα. Ἡ συνυφάδα φώναζε τῆς συνυφάδας, ἡ γειτόνισσα τῆς γειτόνισσας, ἡ ξαδέρφη τῆς ξαδέρφης, ἡ νύφη τῆς παντρεμένης ἀνδραδέρφης, ἡ ἀδερφοποιτή τῆς ἀδερφοποιτῆς, νά πᾶν γιά χονδρά ξύλα στό Χάβο, γιά μπάτσες στό Φυλαμένο τῆς Κάαινας, γιά κούφαλα στόν Κορύλα, γιά παζαρό ξυλα στά Λειβαδάκια, γιά τοῦφες στά βαλτσάρια, γιά λιανά καί προσανάμματα στ' Ἀμπέλια, γι' ἀσφάκες στά Τζοκάκια. Ἄλλες πάλι μάζευαν τ' ἄπλυτα σκουτιά, ζαλίκώνονταν τό καζάνι, τό πλυτοσκάφιδο καί λίγα ξύλα γιά τό βράσιμο τῆς ἀλισίβας καί ροβόλογαν στοῦ Γκούμου νά πλύνουν. Ἔπρεπε νά πᾶν πρωΐ γιά νά πιάκουν ἀράδα στή γούρα.

Ἡ χαροκαμένη Δήμαινα σηκώνονταν ἀπό τή νύχτα, τσίγκρασε μέ τή μασιά τά δαυλιά τῆς στιᾶς γιά νά φέξουν ἀκούμπασε στό κούτσουρο καί μέ τό μαντίλι λυμένο καί πεσμένο ὡς τά φρύδια, μοιρολόγαε τό Σπῦρο της, τό παλληκάρι της, πού χάθηκε στόν πόλεμο στή βόρεια Ἤπειρω τό 1914. Δέν τ' ἄφηνε νά πάει σάν τό σκυλί στ' ἀμπέλι, ἄκλαυτο κι' ἀμοιρολόγητο. Τό δάκρι σουβάλα αὐλάκωνε τά ψιανισμένα της μάγουλα καί πότιζε κάτου τό πάτωμα. Ὁ ἀχός τοῦ μοιρολογιοῦ ἔβγαινε ἀπό τ' ἀνοιγμένο παράθυρο, ἁπλωνε σ' ὅλο τό χωριό, κι' ἀπ' ἐκεῖ μάκραινε κι' ἔσβηνε στίς πλαγιές τοῦ Κορύλα καί τά φαράγκια τοῦ Κάνδα.

Ἔμειναν γυιέ μου ἀκούρευτα κι' ἀνάρμεγα τά πράτα καί τά σκυλιά δίχως ψωμί κι' ὅλο κοιτᾶν τίς ράχες μή ἰδοῦν τό Σπῦρο ν' ἄρχε- [ται νά βγοῦν νά τόν χαροῦνε.

Οἱ ξυλάδες—πριονάδες, ἀλετράδες—ἔφεγγαν στό λόγγο. Ἄλλος σβάριζε κούτσουρο καί τόδενε στό σκαρί, ἄλλος πελέκαε ἔλατο καί τόσκαζε κάτου, ἄλλος ἀλετροπόδι, κι' ὁ μάστορας ἔβαφε τό σχοινί μέ στουμπισμένο κάρβουνο καί σημάδευε μέ τό βοηθό του γραμμές ἀπάνου στό ξύλο, γιά νά πηγαίνει ἴσια τό πριόνι.

Χωριό μου ἀγαπημένο, πατρικό μου σπίτι, νεανικά μου χρόνια, χωριανοί καί χωριανές μου, πῶς μπορῶ νά σᾶς ξεχάσω; Πῶς μπορῶ νά βγάλω, νά ξεριζώσω ἀπό τήν ψυχή μου, ἀπό τά σπλάχνα μου τήν ἀγκωνή πού πιάνομουν μέ τό μεγαλύτερό μου ἀδερφό ποιός νά τήν πρωτοκαταλάβει, τό πηγάδι τῆς αὐλῆς, πού ἀντλώντας νερό κόπηκε ἡ τριχιά καί πάει ὁ σίκλος μέσα καί τόν ἔβγαλε ἡ μάνα μέ τήν κρεμαστάλα, τήν ἀδερφή νά ξαρταίνει τήν καθαροδευτέρα μέ βραστό νερό τά τεψιά καί τά τηγάνια ἀπό τίς τυρόπιτες καί τ' ἀρτημένα φαγιά τῆς ἀποκριᾶς, τήν κρανιά πόκα νά ταρινάνι, τό φτελιά μέ τή φωλιά τοῦ τσιώνη, τήν ἐκκλησιά μέ τό σήμαντρο στό σφεντάμη, τό σχολειό πού κάθομουν σταυροπόδι καί μάθαινα τ' ἀλφαβήτα ἀπό τόν παπα—Μεριτζάνη ἤ τήν Πασχαλιά μέ τά κόκκινα αὐγά, τήν τρίψα τό γάλα καί τούς χορούς στό μεσοχώρι.

Χωριό μου ἀγαπημένο, πατρικό μου σπίτι, πῶς μπορῶ νά σᾶς ξεχάσω;

Σπῦρ. Μουσελίμης

ἐπιληφθῆ τῆς φροντίδος διενεργείας ἀνασκαφῶν διά τήν ἀνεύρεσιν τῶν λειψάνων καί τήν ἀναστήλωσιν τοῦ ναΰδρίου».

Ὅ, τι δέν κάνει τό κράτος, ὁ τουρισμός, τό κοινωνικό σύνολο, τό κάνει ἕνας ἰδιώτης. Θά κοκκινίζε ἡ Πολιτεία, ἄν εἶχε μάγουλα. Μάτσο δεξιά κι' ἀριστερά τά ἑκατομμύρια. Τά δαπανηρά ὑγρά της δέν συγκρατεῖ μέρα—νύχτα ἡ Ὁμόνοια. Οὔτε δυό δραχμές ὅμως γιά τούς ἁγίους τόπους μας, ἐθνικά Ἱεροσόλυμα, ἀφετηρία τοῦ δρόμου πρός τήν ἐλευθερία.

Στήν εὐλάβεια πρός τά ἱερά μᾶς καλεῖ ἡ προσπάθεια ἑνός Σωματείου καί τό καθῆκον της θυμίζει στήν ὁλότητα ἡ δωρεά ἑνός ἐμπόρου.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Σημ. «Θ. Β».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Παραμυθιωτῶν στά Γιαννινα ἀπηύθυνε στό κ. Παλαιολόγο γιά τό χρονογράφημα τοῦ τό γιά τό Σοῦλι τό κατωτέρω εὐχαριστήριο γράμμα.

ΠΑΥΛΟΝ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΝ

Ἐφημερίς ΤΟ ΒΗΜΑ

Ἀθήνας

Σημερινόν Χρονογράφημά σας ἐκφράζων θετικῶς συμβουλήν σας εἰς προσπαθείας ἡμετέρας Ἑνώσεως πρός ἐπιτέλεσιν Ἐθνικοῦ χρέους καί ἀνάζησιν ἑστίας προγόνων μας Σουλιωτῶν προὐκάλεσε πανηπειρωτικήν συγκίνησιν.

Ἐγράψατε καί πάλιν ἐξαίρετους Ἐθνικάς καί ἀνθρωπιστικάς σελίδας ὑψηλῆς προσωπικότητος σας.

Τό Σοῦλι πλέον ζῆ καί σᾶς εὐγνωμονεῖ.

Δεχθῆτε παρακαλοῦμεν ἔκφρασιν θερμοτάτων εὐχαριστιῶν.

Πρόεδρος Ἑνώσεως Παραμυθιωτῶν Ἰωαννίνων

«Τό ΣΟΥΛΙ»

ΣΩΤ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

Τήν 30 Μαρτίου εἰς τά γραφεῖα Τομέως Ε.Β. ἐνταῦθα καί ὑπό τῆς ἁρμοδίας ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θά ἐνεργηθῶσι ἐξετάσεις διά τήν χορήγησιν πτυχίων ὁδηγῶν ἑλκυστήρων.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ἐγκαίρως νά ὑποβάλωσι τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά νά δυνηθῶσι νά λάβωσι μέρος εἰς τάς ἐν λόγῳ ἐξετάσεις.

ΕΠΛΗΡΩΣΕΣ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΟΥ;

Ἡ 141η ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας ἑορτάσθη εἰς ὁλόκληρον τόν Νομόν μας

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας ἑωρτάσθη καί ἐφέτος μέ ἄφατον ἐνθουσιασμόν καί πατριωτικάς ἐκδηλώσεις καθ' ὅλον τόν Νομόν μας.

Ἀπό τῆς προηγουμένης ἡ κυανόλευκος τό σύμβολον τῆς ἐλεμθερίας καί ἑλληνικῆς δόξης ἀπό τοῦ ὑψηλοτέρου δημοσίου κτιρίου μέχρι τῆς ἀπομεμακρυσμένης Θεσπρωτικῆς καλύβης ἐκυμάτιζεν.

Τήν πρωΐαν τῆς ἐπετείου κωδωνοκρουσίαι μετέφερον τό χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰς τούς σκλαβωμένους ἀδελφούς μας Βορειοηπειρώτας ὅτι ὁ κοινός καί διακαής πόθος μας τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Β. Ἠπείρου συντόμως θά πραγματοποιηθῆ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ - ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ - ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως μέ τά κατά τόπους προγράμματα ἐγένετο εἰς τούς Ἱερούς Ναούς δοξολογία παρισταμένων τῶν πολιτικῶν, δικαστικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν, σχολείων, ὀργανώσεων καί τῶν κατοίκων ἐξεφωνήθη ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας, ἐξιστορήσαντες οἱ ρήτορες τό ἔπος τῶν προγόνων μας καί τῶν νεωτέρων γεναιῶν διά τήν ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ καί τήν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας ἥτις ἀποτελεῖ τό βασικό θεμέλιον διά τήν πρόοδον καί τόν πολυτισμόν τῶν λαῶν.

Ἔλαβον χώραν δεξιώσεις, παρέλασις μαθητῶν, Σωματείων, τμημάτων Χωροφυλακῆς, ἡ κολούθησαν χοροί, λαμπαδοφορίαι καί ἔκλεισεν ἡ λαμπρά αὐτή ἡμέρα μέ ἐθνικάς παραστάσεις ὑπό τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων διά τῶν ὁποίων ἐξιστορήθη διά μέσου τῶν γενεῶν ὁ ἀγών τῆς φυλῆς μας διά τήν ἀπόκτησιν καί διατήρησιν τῶν ὑπερτάτων ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δόξης.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Τό Κοιν. Συμβούλιον Ἁγιάς-Πάργης διά τῆς ὑπ' ἀριθ' 64/61 ἀποφάσεώς του ἐξέφρασεν τήν εὐαρέσκειάν του πρός τόν ἀπελθόντα τῆς ὑπηρεσίας Κοιν. Γραμματέα κ. Δημ. Κωσταντινίδην διά τάς ἐπί εἰκοσαετίαν προσφερθείσας ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσίας καί τήν θετικήν ἐποικοδομιτικήν συμβουλήν του διά τήν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τῆς Κοινότητος διά τήν ἀνύψωσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ καί οὐσιαστικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων.

Περί τόν ἔρανον Βορ. Ἐπαρχιῶν

Ὁ Βουλευτής κ. Ν. Ἀθανασίου συνεπεία τοῦ θορύβου τῶν κινηματογραφιστῶν καί τῆς ἀντιπολιτεύσεως γιά τόν ἔρανον τῆς Βασιλικῆς Προνοίας ὑπέρ τῶν Βορ. Ἐπαρχιῶν μᾶς τηλεγραφεῖ τά ἀκόλουθα:

Κατέθεσα εἰς τήν Βουλήν τό τηλεγράφημα τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων Σίδερης, Φοινικίου, Γηρομερίου, Φανερωμένης, Κερασοχωρίου καί Παλαμπᾶ, τούς ὁποίους καί συγχαίρω δημοσία διότι ὕψωσαν φωνήν διαμαρτυρίας κατά τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου ἀποσκοποῦντος εἰς τήν κατάργησιν τοῦ ἐράνου Βορείων Ἐπαρχιῶν, τοῦ ὁποίου τόσαι ἐκδηλώσεις ἐνδιαφέροντος καί στοργῆς πρός τάς ἀκριτικάς ἰδίας περιοχάς ἀπό μέρους τῆς ὀργανώσεως Βασιλικῆς Προνοίας εἶναι γνωστά εἰς τόν Νομόν μας.

Ν. Β. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Βουλευτής Θεσπρωτίας

Οἰκονομική ἐνίσχυσις τῶν Δήμων

«Εὐχαρίστως πληροφορῶ ὅτι ὑπουργός Ἐσωτερικῶν ὑπέγραψε σήμερον 17-3-62 ἀπόφασιν διαθέσεως ἀπό κρατικήν ἐπιχορήγησιν τῶν κάτωθι ποσῶν εἰς Δήμους Θεσπρωτίας δι' ἐκτέλεσιν ἔργων. Δῆμον Ἡγουμενίτσης 200.000. Καί ἀνά 150 χιλ. εἰς Δήμους Παραμυθίας καί Φιλιατῶν.

Ν. Β. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΦΑΝΤΑΣΘΗΤΕ.....

93.123.300 Δραχ.

μοιράζει μόνη της ἡ παροῦσα Ἔκδοσις

ΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΚΑΙ

ΔΩΡΟΝ 5.000.000 δρχ.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1962

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

β) Αὐτοδιοίκησις...		510
γ) Ἔλλειμα Σιδηρ...		500
δ) Ἔλλειμμα ἐφοδίων...		120
ε) Ἔλλειμμα καπνῶν		50
στ) Ἔλλειμμα γεωργικῶν προϊόντων...		100
ζ) Ἀπόδοσις ἐσόδ. ΟΓΑ		700
η) Λοιπαί δαπ. 10.000	13.061	
2) Σώματα Ἀσφαλείας	1.179	
3) Ἐθνική ἄμυνα	2.350	
4) Ἀποθεματικόν	1.000	
Σύνολον	18.590	
ΙΙ ΕΣΟΔΑ:		
1) Ἄμεσοι φόροι...	3.588	
2) Ἔμμεσοι φόροι:		
α) Ἐκ τελωνείων.	5.812	
β) Ἐκ λοιπῶν... 6818	12630	
3) Λοιπά τακτικά...	2.320	
4. Ἔκτακτα...	527	
Σύνολον	19.065	

Πλεόνασμα 475 ἑκατ. δρ. εἰς τά ὁποῖα προστίθενται καί 525 ἑκατ. ἐκ πιστώσεων αἱ ὁποῖαι προβλέπεται ὅτι θά ἀναληφθοῦν τελικῶς, οὕτω δέ σχηματίζεται τό ποσόν τῶν 1.000 ἑκ δρχ. τό ὁποῖον διατίθεται ὑπέρ τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων.

Ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη, ὁ προϋπολογισμός κρατικῶν ἐπενδύσεων, ὑψηλότερος ποῦ κατηρτίσθη ποτέ ἕως σήμερα πμοβλέπει δαπάνας ἀπ' εὐθείας μέν 6.000 ἑκατ. δραχμῶν ἐμμέσως δέ 3.504 ἑκατ. δρχ. Τάς τελευταίας ταύτας τάς λεγομένας «παραλλήλους», θά ἐνεργήσουν ὁ Ο.Χ.Ο.Α., ὁ Ο.Τ.Ε. ὁ Ε.Ο.Τ. καί ἡ Ἀγροτική Τράπεζα.

Ἡ χρηματοδότησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων ὕψους 5.000 ἑκατ. δραχμῶν, καλύπτεται: α) 1.000 ἑκατ. ἀπό τόν τακτικόν προϋπολογισμῶν, β) 990 ἑκατ. ἀπό τό ὑπό ἔκδοσιν ἐσωτερικόν δάνειον, γ) ἑκατ. ἀπό ἔντοκα γραμμάτια, δ) 800 ἑκατ. ἀπό εἰδικούς πόρους διυλιστήριον καί ἀπό ὀφελη θέντας ἀπό τά δημόσια ἔργα). Σύνολον ἑλληνικῶν πόρων 3.490 ἑκατ. δραχμῶν. Τό ὑπόλοιπον ποσόν ἐκ 2.610 ἑκατομ. δρχ. καλύπτεται ἀπό πόρους τοῦ ἐξωτερικοῦ καί συγκεκριμένως: α) 330 ἑκατ. ἰταλικαί ἐπανορθώσεις, β) 885 ἀμερικανική βοήθεια γ) 50 ἑκατ. βοήθεια ΟΗΕ, δ) 750 ἑκατ. ἀπό Ε.Ο.Κ. (κατά τήν συμφωνίαν συνδέσεως) καί ε) 490 δάνεια καί πιστώσεις ἐξωτερικοῦ.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Α' Ἐπιτροπή Ἀπαλ]σεων
Θεσπρωτίας

Ἀνακοίνωσις

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλ]σεων

Ἀνακοινοῖ

Ὅτι προκειμένου νά προβῆ εἰς τήν ἐκδίκασιν τῶν λειβαδίων περιοχῆς Δήμου Παραυθιᾶς «Ἄνω Πέσιμο - Γιαννόπουλο - Κίσσαρα καί Κόκκινο» διά τήν ἀποκατάστασιν ἄκτημόνων κτηνοτρόφων καί μικροκτηνοτρόφων καί ἔχων ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρον 82 τοῦ Ἀγροτ. Κώδικος καλεῖ.

1) Τούς ἰδιοκτήτας τῶν ἄνω λειβαδίων.

2) Τόν κ. Δήμαρχον Παραμυθιᾶς.

3) Τόν Πρόεδρον ΣΑΑΚ Παραμυθιᾶς.

4) Πάντα ἐνδιαφερόμενον.

Ἵνα παραστῆ κατά τήν δικάσιμον τῆς 12]4]62 ἡμέραν Πέμπτην καί ὥραν 6'30' ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Εἰρηνοδικείου Παραμυθιᾶς καί ὑποβάλωσιν εἰς τήν Ε. Α. τά αἰτήματά των.

Ἡγουμενίτσα τῇ 23-3-62

Ὁ Πρόεδρος Α' Ε. Α. Θ.

ΚΩΝ. ΓΚΑΜΕΡΑΣ

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπό τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἡ πραγματική θεραπεία

Τό Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τίς ἐπισκέψεις Του στίς διάφορες Σάναγωγές ὁ Χριστός ξαναγύρισε στήν Καπερναούμ. Τό ἔμαθε ὅλος ὁ κόσμος ἀμέσως. Ἡ ζωή στήν Παλαιστίνη τήν ἐποχή ἐκείνη δέν ἦταν καί τόσο ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος ὅσ- σήμερα. Τό πρωΐ ἄνοιγαν τίς πόρτες τῶν σπιτιῶν των καί ὅποιος ἤθελε μποροῦσε νά μπῆ καί νά βγῆ κατά βούλησιν. Δέν ἔκλειε ἐξώθυρα ἐκτός ἄν ὑπῆρχε ἀποχρῶν λόγος. Ἔτσι ἡ ἀνοικτή πόρτα ἦταν μία διαρκής πρόσκησις πρός εἴσοδον.

Τά ταπεινά φτωχά σπίτια δέν εἶχαν παρά ἕνα δωμάτιο τοῦ ὁποίου ἡ θύρα ὡδηγοῦσε ἀπ' εὐθείας στό δρόμο.

Νάσου καί καταφθάνουν τέσσαρες ἄνδρες μεταφέροντες σ' ἕνα κρεββάτι κάποιον παραλυτικό. Ἦταν φίλος των γιά τόν ὁποῖο ἐνδιαφέροντο. Εἶχαν φαίνεται ἀκούσει γιά τόν Χριστόν καί τά θαύματά Του. Γιατί νά μήν φέρουν σ' Αὐτόν τόν δυστυχισμένον αὐτόν ἄνθρωπο καί ἴσως νά τόν ἐθεράπευε;

Εἶδαν ὅμως ὅτι δέν θά μποροῦσαν νά μποῦν μέσα στό σπίτι πού ἦταν ὁ Χριστός. Γιατί νά μήν παραμερίσουν τό πλῆθος γιά νά μπορέσουν νά μποῦν;

Ἀλλ' ἡ ἐπιμονή ἐκείνου πού θέλει νά κάμη τό καλό δέν ἐξαντλεῖται εὔκολα.

Ἡ στέγη ἦταν συνήθως κατασκευασμένη ἀπό χῶμα πάνω στό ὁπαῖον πολλές φορές ἐφύνευαν χορτάρι. Ἦταν λοιπόν εὔκολο πρᾶγμα νά χαλάσουν τό γέμισμα μεταξύ τῶν δοκῶν χωρίς νά βλάψουν καί πολύ τό σπίτι. Εὔκολα μποροῦσαν νά τό ἐπισκευάσουν αὐτό ἀκριβῶς ἔκαμαν οἱ τέσσαρες φίλοι τοῦ παραλυτικοῦ πού κατήχοντο ἀπό τόν διακαῆ πόθον νά φέρουν τόν φίλο τους σέ ἄμεση ἐπαφή μέ τόν Χριστόν. Ἤξευραν ὅτι μόνον ἡ ἄμεση αὐτή ἐπαφή θά τόν βοηθοῦσε. Ἄχ, νά καταλαβαίναμε κι' ἐμεῖς τή βασική αὐτή ἀρχή. Ὁ Χριστός μπορεῖ νά σέ βοηθήση ἄν Τόν πλησιάσης ἀπ' εὐθείας. Δέν μπορεῖς νά θεραπευθῆς ἀπό τήν ἁμαρτίαν σου διά τρίτου προσώπου, εἴτε στόν οὐρανό εἴτε στή γῆ βρίσκεται τό πρόσωπο αὐτό. Τό μόνο πού μποροῦμε νά κάνουμε ἡμεῖς οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιά τήν ἄμεση αὐτή ἐπαφή εἶναι νά κάνουμε τό πᾶν γιά νά τό κατορθώσουμε. Κι' αὐτό πραγματικά προσοσπαθῶ νά κάμω μέ τά κηρύγματά μου αὐτά. Νά σέ πείσω ὅτι ἔχεις ἀνάγκη τόν Χριστόν, ὅτι σ' Αὐτόν καί μόνον Αὐτόν ὑπάρχει ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου, ἄχετο πόσον ἄπελπις εἶναι ἡ κατάστασίς σου. Καί ὅτι μόνον ἡ ἀπ' εὐθείας ἐπαφή σου μέ τόν Χριστόν πρόκειται νά σέ σώση. Πλησίασέ Τον λοιπόν. Μή ἀρκεσθῆς σέ μιά διά τρίτου γνωριμία. Ἀφοῦ μπορεῖς νά πᾶς κατ' εὐθεῖαν σ' Αὐτόν γιατί νά τό κάμης;

Τόν κατέβασαν λοιυλόν τό παραλυτικόν ἀπ' εὐθείας; ἀπό τήν στέγη στά πόδια τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ θέλω νά φθάσης κι' ἐσύ. Καί τήν ὥρα πού θ' ἀντικρύσης τόν Χριστόν μόνος, ἔχω ἐπιτελέσει τό ἔργο μου. Δέν ἐπήδησαν οἱ ἄνθροποι αὐτοί γιά νά συστήσουν προσωπικά τό φίλο τους. Ἔειναν πάνω στή στέγη. Δέν εἶναι ἀνάγκη νά πῶ στόν Χριστόν ποιά εἶναι ἡ ἀνάγκη σου. Τήν ξεύρει μιά καί βρεθῆς ἀντίκρυ Του. Κι' ἐκεῖ βρίσκκεσαι τή στιγμή αὐτή. Ξεύρει ὁ Χριστός τόν πόνο τῆς καρδιᾶς σου καί τό βάρος τῆς ἁμαρτίας. Δέν εἶναι ἀνάγκη νά Τοῦ πῆς τίποτε ὅπως δέν Τοῦ εἶπε ὁ παραλυτικός. Ξεύρει ἀπό τί βασανίζεσαι. Μόνο παρουσιάσου μπροστά Του. Ἄφησέ Τον νά σοῦ μιλήση.

Ὅταν πλησιάζωμε τόν Χριστόν βλέπει Αὐτός ἄν κατεχώμεθα ἀπό εἰλικρινῆ πίστιν ἤ ὄχι. Οὔτε ἕνα λόγο δέν Τοῦ εἶπε ὁ παραλυτικός. Δέν πρόφθασε κἄν νά Τοῦ ἐκφράση τήν παράκλησί του καί ὁ Χριστός τοῦ εἶπε: «Ἀφίενται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Τό εἶπε αὐτό ὁ Χριστός ἀφοῦ εἶδε τήν πίστι του.

Μά γιατί μέ τά λόγια αὐτά νά τόν ἀντιμετωπίση τόν παραλυτικόν ὁ Χριστός; Δέν ἦταν ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν του ἡ πρωταρχική του ἀνάγκη ἀλλ' ἡ θεραπεία τῆς παραλύσεώς του. Ἔτσι θά ἐνόμισαν ὅλοι οἱ τριγύρω του τήν στιγμήν ἐκείνην. Ἔτσι νομίζομε κι' ἐμεῖς. Τά φυσικά κακά, ἡ ἀρρώστεια, ἡ φτώχεια εἶναι αἱ μεγαλύτεραι μάστιγές μας. Ὄχι ὅμως κατά τόν παντογνώστην Χριστόν. Τό βασικό μας πρόβλημα εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ὅλα τ' ἄλλα κακά εἶναι αἱ συνέπειαι τῆς ἁμαρτωλότητός μας. Τό κακό λοιπόν ἀπό τήν ρίζα πρεπει νά θεραπευθῆ. Γι' αὐτό προσπαθοῦμε νά κηρύξωμε στόν λαόν μας τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίου χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά κάμωμε κάθε τι νά πολεμήσουμε τήν ἀρρώστεια, τήν φτώχεια, καί τί κάμνουμε μέ κάθε μέσο, ἀλλά χωρίς τή σωτηρία τοῦ Χριστοῦ μέσα στίς καρδιές μας δέν πρόκειται νά γίνωμε μακάριοι, νά δοῦμε μέρες οὐρανοῦ στῆ γῆ καί νά δοκιμάσουμε τήν εἰρήνη καί γαλήνη τῆς ψυχῆς πού μόνον ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν φέρει. Ὑπέρ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα, λοιπόν ζήτησε νά συναντήσης τόν Χριστόν μέ πίστι εἰλικρινῆ καί ἄφησέ Τον νά σοῦ ἐγγίση τήν ψυχήν, ἀσχετο σέ ποιά χάλια βρίσκεται τό σῶμα σου.

Οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν ἕνα ρητό πού ἔλεγε: Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος πού νά θεραπευθῆ ἄν ὅλες οἱ ἁμαρτίες του δέν τοῦ ἔχουν πρῶτα συγχωρεθῆ» Γιά τούς Ἑβραίους, ὁ ἄρρωστος ἦταν ἄρρωστος, διότι ὁ Θεός ἦτο θυμωμένος μαζύ του. Ἔτσι λοιπόν οἱοσδήποτε Ἑβραῖος θά συμθωνοῦσε ὅτι ἡ ἄφεσις ἁμαρτιῶν πρέπει νά προηγηθῆ τῆς σωματικῆς του θεραπείας. Δέν ἦταν βέβαια ὁλότελα σωστή ἡ θεωρία των αὐτή, ἄν καί βέβαια ὁ πόνος καί ἡ ἀρρώστια εἶναι τ' ἀποτελέσματα τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας καί πολλές φορές ἡ συνέπεια τῆς ἁμαρτιῶν γονέων μας καί ἡμῶν ἰδίων, ἀλλ' ὄχι πάντοτε.

Ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖον ὁ Χριστός κατέβηκε στή γῆ εἶναι νά σοῦ ἀποδεῖξη ὅτι δέν εἶναι γεμᾶτος θυμό ἀπέναντί σου, ἀλλά γεμᾶτος ἀγάπη καί ἔλεος. Ἀπό σένα ἐξαρτᾶται ἄν Τόν ἀφήσης νά σοῦ τό δείξη πρῶτα στήν συγχώρησι τῶν ἁμαρτιῶν σου.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νά λάβη ἕνα τεῦχος μέ τήν σειράν τῶν ἄρθρων **«Τό Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς»** ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ὡς καί τό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλουστευμένην μετάφρασιν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀρχ. Ν. Βαμβα, ἄς μᾶς γράψη εἰς τήν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις **«Ὁ Σπορεύς»** Γραμματοθυρίς 387 ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησαν καί στήν πόλι μας τά **«ΕΥΘΥΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ»**, τοῦ γνωστοῦ λογοτέχνου κ. Τίτου Αἰνεία. Πρόκειται περί ἀξιολόγου περιοδικῆς ἐκδόσεως, ἡ ὁποία περιέχει ὄχι ὁποιαδήποτε παραμύθια κατά μετάφρασιν ἤ διασκευήν, ἀλλά παραμύθια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐγκεκριμένα ἀπό τό Κράτος γιά ὅλα τά κρατικά νηπιαγωγεῖα καί Παιδικούς Σταθμούς τῆς Ἑλλάδος.

Πολυτελής ἐκτύπωσις ΟΦΣΕΤ Δραχμές 3.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΠΑΡΟΥΣΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ